

[Juul-Madsen.]

meningen, at man i dette udvalg — det er besluttet den 11. november — også vil tage stilling til de i nærværende forslag antydede rentebestemmelser, jævnfør forslaget § 3.

Der sidder også et udvalg vedrørende kreditformidlingen, og det må vel være rimeligt at afvente disse betænkninger og afvente, hvad der eventuelt kommer af direkte forslag til lovændringer, før vi tager endelig stilling til, i hvilket omfang det forslag, der her er fremsat, kan nyde fremme.

Det forslag, jeg her har omtalt, hviler for så vidt på, at man over tinglysningen fører kontrol med de i forslaget omtalte bestemmelser. Jeg vil gerne sige, at jeg er enig med justitsministeren i, at det kan være betænkeligt at skabe et omfattende kontrolapparat, som skal bæres af de tinglysningskontorer, som i forvejen er overbebyrdet med arbejde. Jeg forstår, at kontrollen skal henvises til tinglysningsdommeren. Vi ved jo, at det i forvejen er sådan, at en stor del af det arbejde, der udføres på tinglysningskontorerne, simpelt hen udføres af personalet; jeg kan ikke uden nærmere undersøgelse vurdere, om det overhovedet er muligt for tinglysningsdommeren at overkomme det meget omfattende arbejde, som han skal påtage sig, hvis han skal føre kontrol med hvert eneste ejendomsskema, der indsendes i forbindelse med tinglysning.

Til slut vil jeg gerne sige, at vi er villige til i det konservative folkeparti positivt at drøfte lovforslagene. Vi mener, at vi må afvente såvel ågerudvalgets betænkning som nærmere oplysninger fra det udvalg, der arbejder med kreditformidlingen, men på det grundlag vil vi gerne positivt overveje de mange gode tanker, der er i de foreliggende forslag.

Jens Frandsen: Hr. Ivar Nørgaard siger i sin fremsættelsestale vedrørende forslag til lov om udlån mod pant i fast ejendom, at forslaget er en naturlig fortsættelse af realkreditloven, der blev vedtaget i foråret, og at man ønsker at skabe større kontrol med pantebrevsmarkedet.

I det folketingsudvalg, der behandlede forslaget om realkreditloven, var man enig om, at der var behov for at få foretaget en videregående analyse af kapitalmarkedet end de undersøgelser, der var gået forud for

denne lovgivning, og der blev i betænkningen givet udtryk for dette ønske. Regeringen har siden nedsat et udvalg, der nu arbejder med disse problemer. Det skal naturligvis tilføjes, at de forslag, vi her behandler, ikke nødvendigvis forstyrrer dette arbejde, men det må siges, at det heller ikke tager hensyn til resultatet af dette arbejde. Hr. Ivar Nørgaard siger endog, at forslaget om udlån mod pant i fast ejendom vil give mulighed for mere gennemsigtighed. Jeg tror nu nok, at området fortsat vil være noget diset, og den opklaring, der ved lovforslagets eventuelle gennemførelse ville finde sted, vil tage ikke så få år, og så vil der nok alligevel stadig være nogen uklarhed til stede om de væsentligste problemer, der ligger inden for hele dette kapitalområde.

Der har gennem årene været rejst spørgsmål til såvel forhenværende som nuværende ministre om omsætning af pantebrev og om åger. Et ågerudvalg er, som ministeren allerede har oplyst det i dag, nedsat i 1968 for at finde ud af problemerne, som alle har erkendt slet ikke er så enkle. Dette udvalg har ministeren anmodet om også at vurdere spørgsmålet om transaktioner med pantebrev. Det er ikke sandsynligt, at forslagsstillerne tror, at disse problemer er løst med forslaget eventuelle vedtagelse. Jeg er overbevist om, at det ikke har været forslagsstillerens tanke, at når man nu gennemførte det, var alle problemer løst.

Jeg skal om de enkelte paragraffer kun sige lidt her ved første behandling, der jo skal være af principiel karakter. Det synes mig, at afdragsbestemmelserne er for usmidige. Jeg mener, at der på mange områder er ting, der begrundes, at man ikke har så hårde og usmidige regler, som forslagsstillerne forestiller sig. De pantebrev, der berøres af lovforslaget, er almindeligvis prioriteter, der står længst tilbage og for en dels vedkommende vel også svæver helt oppe over skorstenene. Det vedrører som nævnt ikke pant til banker, sparekasser og realkreditinstitutter, og pant til nære familiemedlemmer er heller ikke omfattet. Jeg synes, det skal siges, at langt det overvejende antal pantebrev er rimeligt begrundet i forhold, der er nødvendige i omsætningen af fast ejendom og i det hele taget i erhvervslivets finansieringsforhold. Hvis lovforslagets